

(بگو ای اله من و محبوب من و سید من و سند من و مقصود من)

شهادت میدهد جان و روان و لسان باینکه واحد بوده ئی و شبه و مثل برای تو نبوده و نخواهد بود . جمیع السن از وصفت عاجز و جمیع قلوب از عرفانت قاصر بوده و خواهد بود. ای پروردگار من عجز و فقر و فنای کنیز خود را مشاهده مینمائی . این سائلی است اراده باب تو نموده و فقیری است قصد دریای غنای تو کرده . سؤال مینمایم ترا بدریای بخشش تو و آفتاب عنایت و سماء فضل تو که مقدر فرمائی از قلم اعلی از برای این امه خود آنچه سزاوار بزرگی توست.